

Els Països Catalans, un gran projecte

CONCULCACIONS (4)

Els Països Catalans, és un gran projecte, probablement un dels més brillants a l'Europa de l'època. Darrerament sentim anomenar aquesta idea genial portada a terme per la iniciativa catalana, però visionada sovint superficialment i amb una manca de rigor polític. Aquest avançat projecte va esdevenir-se ple d'esperit autènticament democràtic, dissenyat en una època matinerana de la nostra història.

Els Països Catalans van ser el fruit d'una voluntat solidària i alliberadora d'uns territoris circumdants amb Catalunya com són els actuals País Valencià i Ses Illes Balears i Pitiüses. Aquest mateix esperit es va palesar amb l'aportació catalana a la reconquesta definitiva de Granada, amb la important i determinant aportació de l'exèrcit català, actualment completament silenciada i deformat pels espanyols. Ja s'ha vist quina ha estat la consideració i regreïament dels castellans.

En el nostre àmbit, a partir de l'actuació catalana es van establir uns vincles polítics, culturals i socials que van quedar emmarcats genèricament com a Països Catalans en unes ocasions o també com a simplement Catalunya, així com el seu gentilici, en tota aquella època. A Europa citaven com a catalans, personatges del País Valencià, o a la gent de les illes indistintament.

Aquest clima de relació positiva amb l'entorn de Catalunya, tenia una inèrcia creixent que hauria pogut coronar-se amb una més que possible coalició amb Occitània, formant un dels paisatges polítics més rellevants i potents del continent europeu d'aquell moment.

El més rellevant i fins i tot sorprenent de tot aquest desenllaç és l'esperit democràtic avançat als seus temps que representava aquesta realització, liderada pel nostre país, Catalunya.

Quan parlem de Països Catalans, no fem doncs una cita a la babalà i menys una referència expansionista d'un catalanisme macarrònic, sinó que reivindicuem un projecte històric ple de significat, amb una sòlida visió d'obertura al món conegut en aquells temps, que hauria encaixat perfectament en aquest actualment poc seriós avantprojecte d'UE, possiblement millorant-lo. El nostre projecte no es va dur a terme per la força de les armes i la consegüent apropiació i destrucció, com en el cas d'espanyols i francesos sobre diversos territoris.

Aquesta és la lectura que hem de fer-ne del que podria haver estat i no va reeixir plenament. Hauria pogut esdevenir la llavor per a l'edificació d'una Europa veritablement agermanada i solidària amb tots els pobles que la integressin.

Tot aquest devessall de possibilitats ha resultat difícil, sinó impossible, segat per l'odi i l'enveja d'espanyols i francesos, que va culminar en el nostre cas, amb la desfeta de l'onze de setembre de 1714, a Barcelona i de la que els catalans encara estem pagant-ne unes abusives conseqüències.

Existeix la possibilitat que el nostre projecte hagi quedat avui més o menys obsolet, està per veure. No el rebutgem d'entrada. El que podem afirmar però, és que els Països Catalans no son cap bagatel·la i que aquesta iniciativa catalana estava edificada sobre unes sòlides bases avançadament democràtiques i d'una

projecció inabastable, en el cas de haver-se portat a terme satisfactòriament de manera ponderada i respectant-ne la seva coherència.

Claudi Romeu, 28 de maig del 2007